

SEMIR OSMANAGIĆ

Semir Osmanagić, naučnik, autor, istraživač i biznismen, rođen je u Bosni i Hercegovini, a živi i radi u Houstonu (SAD) i Sarajevu (BiH). (www.semirosmanagic.com). Osmanagić je 2005. otkrio drevni piramidalni kompleks u Visokom (BiH) koji se sastoji od pet kolosalnih piramidalnih građevina te prateće mreže prahistorijskih podzemnih tunela. Osnivač je neprofitne i nevladine Fondacije „Arheološki park: Bosanska piramida Sunca“, koja rukovodi iskopavanjima i geo-arheološkim istraživanjima. Osmanagić intenzivno promovira rad Fondacije, projekt istraživanja Bosanske doline piramida i bh. arheološki turizam u svim dijelovima svijeta.

Osmanagić je predsjednik proizvodne korporacije Met Company, Inc. (1995.) i holding kompanije Met Holding Group, LLP (2007.) iz Houstona, SAD.

Od 2009. Osmanagić je član Društva arheologa Aleksandrije iz Egipta, osnovanog 1895. Vijeće Općine Visoko je proglasilo Osmanagića 2006. godine za prvog počasnog građanina Visokog. Dnevni list „San“ iz Sarajeva izabrao je Semira Osmanagića za „Ličnost 2007. godine u Bosni i Hercegovini“ za njegov istraživački doprinos u projektu Bosanske doline piramida i upornost na pozitivnoj promociji BiH.

Skupština Zeničko-dobojskog kantona mu je 2019. dodjelila najveće priznanje kantona, Plaketu ZDK, za izuzetan doprinos razvoju kantona.

U maju 2009. Osmanagić je primljen za inostranog člana Ruske akademije prirodnih nauka iz Moskve, koja je jedna od najuglednijih naučnih institucija u svijetu u čijem je članstvu više od dvadeset nobelovaca. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u dijaspori (HAZUD) sa sjedištem u Bazelu (Švajcarska) ga je primila za svog člana 2015. Američki Kongres je 2013. dodjelio dr. Osmanagiću priznanje (Certificate of Recognition) za njegovo „neumorno zalaganje u izgradnji lokalne zajednice u Houstonu i pomoći useljenicima u Ameriku“.

Prva Globalna konferencija o piramidama održana u Čikagu (SAD) 2016. dodjelila je dr. Osmanagiću ‘Amelia B. Edwards’ nagradu za istraživanje piramida. Na kongresu ‘Pyramid Spiritual Scientist Movement’ održanom u Bangaloreu (Indija) 2016. godine dr. Osmanagiću je uručena Povelja ‘Dijamanta Nauke o piramidama’. Nosilac je naučnog zvanja doktor sociologije iz oblasti sociologije historije, a doktorsku disertaciju o civilizaciji Maja je odbranio na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu.

AHMED BOSNIĆ

Ahmed Bosnić, bosanskohercegovački novinar, publicist i istraživač. Rodio se u Tešnju, ali živi u Sarajevu i Splitu. Napisao je veliki broj popularnih knjiga iz rubnih područja znanosti.

Od 1963. do 1975. radio kao reporter, urednik i zamjenik glavnog i odgovornog urednika tjednika ”Svijet”, Sarajevo, od 1976. – 1980. Urednik je tjednika ”Ven”, Sarajevo, od 1980. – 1985. Na mestu je urednika tjednika ”Svijet”, Sarajevo, a od 1980. – 1992. glavni i odgovorni urednik magazina ”Una”, Sarajevo. Godine 1988. pokrenuo je izdavanje magazina ”Arka”, Sarajevo, a od 1992. - 1995. Bio je vlasnik i glavni urednik magazina ”BiH Ekskluziv”, Split – Frankfurt. Godine

1997. Bio je autor i supervizor magazina za osnovce "5 PLUS", Sarajevo, 1998. autor i supervizor magazina za najmlađe "Palčić", Sarajevo, a od 2001. – 2002. glavni i odgovorni urednik dnevnika "Večernje novine". Od 2007. je angažiran u Fondaciji "Arheološki park: Bosanska piramida sunca" prvo kao izvršni direktor, a zatim kao predsjednik UO Fondacije.

Od 1965. do danas predvodio je ili učestvovao u više od 17 istraživačkih ekspedicija širom svijeta u potrazi za drevnim i čudnovatim mjestima i civilizacijama, a iz ovog ogromnog terenskog iskustva proizašlo je i desetine knjiga i televizijskih serijala.

Za svoj novinarski rad dobio je najcjenjenija priznanja bivše Jugoslavije i BiH te dvije Novinarske nagrade za životno djelo, 1988. od "Oslobođenja" te 2019. Nagradu za životno djelo Udruženja novinara BiH.

MAHIR HADŽIAHMETOVIĆ

Mahir Hadžiahmetović ugledni privrednik i diplomata iz Visokog je u svojoj bogatoj karijeri obnašao dužnost počasnog konzula Brazila u BiH (od 2012. do danas), a bio je i potpredsjednik i predsjednik Vanjskotrgovinske komore BiH. Takođe, bio je direktor i zamjenik direktora Petrol BiH Company (1998.-2010.), član Upravnog odbora Eurochambers, Belgija (2005.-2007., 2009.-2010.), ambasador bez portfelja u Ministarstvu vanjskih poslova BiH (1996.-1997.) te predsjednik CEI Radne grupe za rekonstrukciju i oporavak BiH i Hrvatske (1996.-1997.).

Hadžiahmetović je bio i stalni predstavnik BiH u Beču pri OSCE-u (1994.-1997.), Nacionalni koordinator BiH pri CEI - Centralna Europska Inicijativa), (1992.-1997.) te Stalni predstavnik BiH u Beču pri OSCE-u (1992.-1994.).

Dužnost ambasadora BiH u Austriji obavljao je od 1992. do 1994. godine.

U prijeratnom razdoblju bio je na funkciji pomoćnika predsjednika Upravnog odbora Energokomerca (1989.-1991.), predstavnik Jugoslovenske privredne komore u Japanu, Južnoj Koreji i Tajvanu (1984.-1989.), predsjednik Upravnog odbora preduzeća Vitex iz Visokog (1978.-1984.), tehnolog i direktor Centra za istraživanje i razvoj preduzeća Vitex iz Visokog (1970.-1978.).

Specijalizacije: Singapur, Malezija, Hong Kong (1990.), Tajvan (1989.), Južna Koreja (1985.), Nizozemska (1977.), Švicarska (1975.), Švicarska (1972.). Bio je član Savjeta Regulatorne agencije za komunikacije RAK, rukovodio razvojem i organizacijom diplomatske i konzularne mreže BiH (1992.-1994.) te bio Predsjednik Komiteta za saradnju između SFRJ i Belgije/Luksemburga.

Predsjednik je Lions Cluba za BiH te organizator brojnih promotivnih aktivnosti za BiH u većem broju zemalja svijeta.

ALMIR BADNJEVIĆ

Prof.dr. Almir Badnjević iz Bosanske Krupe jedini je doktor nauka iz oblasti bioinženjeringa u Bosni i Hercegovini. Ugledni američki magazin Marquis 2016. godine proglasio ga je jednim od najistaknutijih ljudi na svijetu na svojoj listi "Who is who in the world?".

Master studij završio je na Elektrotehničkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu 2010. godine, a 2015. godine doktorski studij na Fakultetu elektrotehnike i računarstva (FER) Sveučilišta u Zagrebu.

Doktor Badnjević je direktor Verlab, laboratorija za verifikaciju medicinske opreme u BiH, Verlab. Šef je Odsjeka za genetiku i bioinženjering na Fakultetu inženjeringa i IT-a Internacionalnog Burch Univerziteta i na Tehničkom fakultetu, Univerziteta u Bihaću. Također, već godinama radi kao stručnjak iz prakse na Elektrotehničkom fakultetu u Univerziteta u Sarajevu.

Predsjednik je i Društva za medicinski i biološki inženjering u BiH, a koji je predstavnik Bosne i Hercegovine u IFMBE (Međunarodna federacija za medicinski i biološki inženjering). Autor je više od 40 naučnih radova, te član uređivačkog odbora dva svjetska časopisa. Član je međunarodnog komiteta za medicinske uređaje, te jedan od direktora Evropske organizacije za inženjere u medicini (ESEM).

BOGIĆ BOGIĆEVIĆ

Bogić Bogićević, bosanskohercegovački političar, član Predsjedništva SFRJ od 16. maja 1989 do septembra 1991. godine. Za člana Predsjedništva SFRJ izabran je referendumom građana BiH, 25. juna 1989 godine, između pet kandidata, te tako, postao prvi, demokratski izabran član Predsjedništva SFRJ iz SR BiH. Pored toga obavljao je funkciju Predsjednika Saveznog savjeta za zaštitu ustavnog poretka.

Sudionik je historijske sjednice Predsjedništva SFRJ, održane 12. marta 1991. godine kada je ovaj organ odlučivao o uvođenju vanrednog stanje u SFRJ. Formalno, vojni vrh predlaže podizanje borbene gotovosti, ali je stvarni cilj bio uvesti vojnu upravu u Sloveniju i Hrvatsku te srušiti republička rukovodstva u Makedoniji i BiH.

Na iznenađenje pro-miloševićevskih članova Predsjedništva, Bogićevićev glas protiv, spriječio je vojnu intervenciju JNA.

Ratni period 1992.-1995. godine proveo je u Sarajevu. Bio je poslanik u Predstavničkom domu Parlamenta BiH, potpredsjednik Socijaldemokratske partije BiH te predsjednik Olimpijskog komiteta BiH.

Plaketu humanizma koju dodjeljuje Stalni komitet Internacionalne lige humanista dobio je 1999. godine, 2002 godine predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić odlikovao ga je "Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom" za njegov značajan doprinos nezavisnosti i cjelovitosti RH

te zauzimanju za postizanje mirnog rješenja, 2006. Međunarodni centar za mir Sarajevo dodijelio mu je tradicionalnu nagradu Sloboda, a 2014. dodijeljena mu je počasna doktorska titula Američkog univerziteta u Bosni i Hercegovini.

FARUK ŠIRBEGOVIĆ

Faruk Širbegović je osnivač i direktor kompanije Širbegović Inženjering, Gračanica, BiH. Rođen je u Gračanici, diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Sarajevu s najvišom ocjenom.

S vjerom u svoje znanje i sposobnosti, 1990. godine krenuo je putem poduzetništva i izgradio firmu koja je danas prepoznatljiva na tržištu po profesionalnosti, posvećenosti kvaliteti i potrebama kupaca, projektiranjem i izgradnjom objekata fokusiranih na funkcionalnost, estetsku vrijednost uz razumne troškove gradnje, primjenjujući suvremene tehnologije i materijale.

Internacionalna liga humanista proglasila je Faruka Širbegovića humanistom godine za 2004. Priznanje i Zlatna povelja mira Linus Pauling dodijeljeni su mu za “promoviranje BiH kao atraktivne lokacije za strane direktne investicije”.

Dobitnik je priznanja ‘Najmenadžer BiH i Jugoistočne Europe’ 2005. Međunarodni komitet za dodjelu nagrada i priznanja za doprinos razvoju poduzetništva u Srednjoj i Jugoistočnoj Evropi dodijelio mu je 2017. godine, u konkurenciji od ukupno 384 nominovana kandidata iz devet zemalja regije veliku nagradu ‘Stvaratelji za stoljeća’. U Sarajevu je proglašen za ‘Najmenadžera decenije’ 2016. godine.

LIDIJA PEHAR

Prof.dr. Lidija Pehar je trostruki doktor nauka i profesorica na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. U toku svoje bogate karijere objavila je 97 radova i više od 10 znanstvenih knjiga. Bila je član redakcije časopisa “Porodica i dijete”, članica Internog upravnog odbora međunarodnog postdiplomskog studija, Upravnog odbora Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, Projektnog tima “Uspostavljanje sistema za osiguravanje kvalitete na Univerzitetu u Sarajevu (QA)” te recenzent dvadesetak knjiga iz struke.

Dr. Pehar je mentorirala ukupno 27 magistra i doktora nauka, a bila je i Šef postdiplomskog studija te prodekanesa Filozofskog fakulteta u tri mandata.

Dobitnica je čak četiri Zlatne značke Rektorata, priznanja Najbolji student Filozofskog fakulteta Sarajevo te Najbolji postdiplomac studija psihologije i nagrada za tezu.

Inostrani je član Hrvatske Akademije znanosti i umjetnosti iz Zagreba.

LJUBICA ŽIKIĆ

Ljubica Žikić rođena je u Beogradu. Osnovnu školu, gimnaziju i fakultet (Istorija jugoslovenskih književnosti i srpskohrvatski-hrvatskosrpski jezik), kao i postdiplomski studij završila je u Sarajevu. Još od studentskih dana bavi se esejistikom i književnom kritikom.

Od 1997-1992. radila u Opštini Centar kao samostalni stručni saradnik za kulturu i obrazovanje. Od 1998. do danas zaposlena je u SPKD „Prosvjeta“ Sarajevo na radnom mjestu poslovnog sekretara.

Za svoju knjigu priča „Slike raspuklog vremena“ dobila je nagradu od Fondacije za izdavaštvo Vlade Federacije BiH, a od Poslovnog udruženja izdavača i knjižara BiH bila je, uz Nedžada Ibršimovića, proglašena za najboljeg pisca u BiH u 2005. godini.

Objavila je još dvije knjige „Bibliografiju *Bosanske vile* 1994-2004“ i knjigu eseja „Ravnoteža pera“. Bila je sekretar i urednik u Redakciji časopis „Bosanske vile“ i urednik „Prosvjetinog Almanaha“ 2014.g., kao i zamjenik glavnog i odgovornog urednika „Almanaha Prosvjete“ za 2018/19 godinu.

Autor je 7 izložbi sa pratećim katalozima. Uvrštena je u publikaciju „Ko je ko u BiH“, u Leksikon pisaca Republike Srpske, kao i u Enciklopediju pisaca Akademije nauka i umjetnosti Republike Srpske

NIKOLA GRABOVAC

Prof.dr. Nikola Grabovac rodio se u Bugojnu gdje je završio osnovnu te Srednju ekonomsku školu. Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, 1965. godine, magistrirao na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, a 1988. doktorirao je na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu.

Predavao je na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, kao redoviti profesor (2002.-2008.) na dodiplomskim i na poslijediplomskim studijima predmete: Marketing, Upravljanje trgovinskim poduzećima, Poslovanje ugostiteljskog poduzeća, Prodaja i prodajni menadžment. Obavljao je dužnost Rektora (Otvoreni univerzitet „APEIRON“ Travnik, od 2008.), Rektora Univerziteta "Vitez" Travnik. Gostujući je profesor na više sveučilišta u Hrvatskoj, Srbiji i BiH.

Napisao je i objavio više knjiga koje služe kao literatura na Ekonomskom fakultetu. Također autor je više studija, analiza i naučnih i stručnih radova.

U svome profesionalnom radu prošao je niz radnih mjesta koja mu osiguravaju praktična saznanja koja je mogao ugraditi u teoretska i nastavna saznanja. Počeo je rad kao referent za plan i analizu ("Žitorod" Bugojno), zatim šef računovodstva ("Privrednik", Sarajevo, 1967.-1968.), komercijalni direktor (GP "Igman", Ilidža Sarajevo, 1968.-1973.), načelnik za privredu u općini (Općina Centar, Sarajevo, 1974.-1976.), generalni direktor ("Alhos", Sarajevo, 1976.-1982.) i predsjednik SOUR-a, viši savjetnik (Poslovna zajednica konfekcije, Beograd, 1983.-1986.), ("Magros", Sarajevo, 1986.-1990.), generalni direktor ("Botex", Sarajevo, 1986.-1990.).

Obnašao je dužnost člana Vlade BiH, bio je ministar trgovine - Vlade Federacije BiH (1995.-1997.), ministar financija - Vlade Federacije BiH, zamjenik premijera - Vlade Federacije BiH i član Vijeća ministara BiH, (2001.-2002.).

Obnašao je i dužnosti: predsjednik Skupštine samoupravne interesne zajednice BiH za ekonomske odnose sa inostranstvom, član Privredne komore BiH, član Privredne komore Jugoslavije, predsjednik Skupštine tekstilne industrije Jugoslavije, predsjednik Industrijske konfekcije Jugoslavije itd.

Za profesionalni i volonterski rad odlikovan je Ordenom rada sa srebrenim vijencem 1975. godine, a nosilac je i Nagrade za najboljeg profesora na Ekonomskom fakultetu Sarajevo.

SLOBODAN STAJIĆ

Slobodan Stajić, novinar i putopisac kroz čiju su školu prošla današnja velika novinarska imena je rođen u Sarajevu, gdje je i diplomirao na Pravnom fakultetu.

Prve reporterske zapise o Maloj Aziji, Francuskoj, Italiji i bivšoj Čehoslovačkoj objavio je još 1965. godine.

Kao novinar i urednik Oslobođenja i Svijeta te saradnik Dana, Spektra, Sezama i sarajevske Republike, kao i više stranih listova, objavio je oko 4.500 članaka, putopisa, portreta, intervjua i komentara o Balkanu, Mediteranu, Kavkazu, Kini, poznatim ličnostima i Olimpijskim igrama.

S pacifističkom besjedom „Od Mekonga do svete rijeke Jordan“ bio je prvak bivše Jugoslavije u govorništvu 1970. godine u Skoplju. Dobitnik je i brojnih novinarskih priznanja za izvještaje iz Rumunije, Turske, Bugarske, Albanije i sa Kipra, kao i za urednički doprinos šefa Deska Oslobođenja tokom minolog rata u BiH. U istom listu bio je i urednik spoljopolitičke rubrike, feljtona, reportaža i tribine čitalaca, a jedno vrijeme obavljao je i dužnost zamjenika glavnog i odgovornog urednika Izdavačke djelatnosti NIŠRO Oslobođenje. Uporedo, više od dvije decenije (1970-1991) bio je i stalni saradnik Politike.

Bio je i predavač na Visokoj školi novinarstva Media plan u Sarajevu, koja je osnovana u saradnji s prestižnom Visokom školom novinarstva iz Lila.

Nosilac je najvećeg priznanja Oslobođenja, nagrade za životno djelo „30. avgust“ (1999), te laureat prestižne međunarodne nagrade Sloboda (Award Freedom) za 1998. Tokom rata u BiH izvještavao je za najugledniji atinski list Elefterotipiju, a po završetku rata bio je kolumnista u tesalonikijskim listovima Makedonija i Tesaloniki. Autor je i knjige putopisa iz 33 zemlje „Zeugmine suze“ (doživjela tri izdanja), kao i knjige zapisa „Kina, bajkovita zemlja“ (2010), a bio je i koautor enciklopedijskog izdanja Olimpijske staze (1983), te monografije „Zbogom Bosno, odoh u Sarajevo“ (2009).

AMILA OMERSOFTIĆ

Amila Omersoftić završila je Klasičnu gimnaziju u Sarajevu te Elektrotehnički fakultet Univerziteta u Sarajevu. Radila je kao sistemski inženjer u kompaniji Energoinvest, u odjelu za procesnu kontrolu i razvoj softverskih aplikacija u realnom vremenu i na razvoju sistema poslovnih informacija za projekte inozemne trgovine. Poslovnu karijeru je krunisala funkcijom izvršnog menadžera u Energoinvestu.

Predavala je na Elektrotehničkom fakultetu u Sarajevu na predmetu Kontrola procesa u realnom vremenu, a u svojoj karijeri je bila i menadžer vladine Uprave za izbjeglice i raseljene osobe te generalna direktorica Radio Televizije Bosne i Hercegovine.

Predsjednica je Upravnog odbora Udruženja za zaštitu deviznih štediša u BiH.

JOSIP SVOBODA

Josip Svoboda je bosanskohercegovački novinar, putopisac, fotograf i publicist. Profesor je engleskog i njemačkog jezika. Rođen je u Travniku. Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu diplomirao je 1970. godine na germanskoj katedri – njemački i engleski jezik i književnost; pored ova dva govori i služi se sa još desetak drugih jezika. Uz studij, od 1968., bavi se i novinarstvom, a jedno je vrijeme profesionalno radio u sarajevskom dnevnom listu “Oslobođenje” i u nedjeljniku “Svijet”, da bi se kasnije okrenuo slobodnom novinarstvu.

Nakon studija germanistike, posvećuje se istraživačkim putovanjima i etnološkim studijama. Prvo veće putovanje vodi ga već 1970. godine u Istočnu Afriku, gdje boravi dvije godine. Od 1975. do 1977. godine živi u Atini u Grčkoj, gdje ima vlastitu turističku agenciju “*Zorbas summer*”.

Prvi neposredan susret s kulturama Bliskog Istoka i jednom azijskom civilizacijom doživljava 1976. godine, putujući kroz Tursku, Iran, Irak i Afganistan u Pakistan; ovdje se prvi put susreće sa dva antička, manjinska, naroda: Kalašima i Hunzama. U narednim godinama slijede nova studijska putovanja u Aziju i Afriku, koja prekida izbijanje rata na prostoru bivše socijalističke Jugoslavije. On prekida svoj, već pripremljen, veliki projekat odlaska na više godina u područja Hindukuša, Pamira, Karakoruma i Himalaja i angažuje se kao novinar, humanista, autor i predavač da pomogne Bosni i Hercegovini. Pored više od 50 predavanja na temu uzroka tragedije Bosne i Hercegovine i gotovo istog broja foto-izložbi, aktivnosti na prikupljanju humanitarne pomoći i nekoliko stotina datih novinskih intervju na prostoru Zapadne Evrope, rezultat dijela tih brojnih aktivnosti su i knjige “*Sarajevo – 1992. ratni dnevnik*” i “*Sarajevo – grad umire-svijet posmatra*”, kao i brojni tekstovi o drami u Bosni i Hercegovini objavljeni u inostranoj štampi.

Krajem 1995, u toku 1996. i 1998. godine ponovo se vraća studijskim putovanjima i usmjerava svu pažnju sjevero-istočnim i sjeverozapadnim graničnim područjima Pakistana i manjinskim narodima Kalašima i Hunzama. Od 2000. godine, okreće se prostoru sjeverne i srednje Amerike i putuje na područja Maja-kulture: Meksiko, Gvatemala, Honduras... Nakon većeg eseja “*U zemlji Hunza*”, objavljenog 1976. godine, njegova prva knjiga je “*Oporuka Hunza*”. Publikovo je i knjigu “*Dobar dan*”, koja je prevedena na njemački jezik. Par godina prije izbijanja ratnih sukoba

bio je registriran kao publicista i vodio je izdavačku kuću “Namaste”.

Osim pisanja (publikovao 12 knjiga), Josip Svoboda se bavio i fotografijom i slikarstvom, a na svojim putovanjima snimao je video-kamerom dokumentarni filmski materijal. Imao je brojne samostalne foto- i likovne izložbe u Njemačkoj, Nizozemskoj, Belgiji i jednu u Parizu.

MUHAMED ĆATIĆ

Muhamed Ćatić diplomirao je na Univerzitetu u Sarajevu Teorijsku matematiku i fiziku, a magistrirao na Sveučilištu u Zagrebu Informatičku tehnologiju. Alumnist je diplomirane poslovne škole na Stanfordu.

Muhamed je strateški savjetnik s velikim interesom za održivost. Njegova stručnost leži u razvoju međunarodnog poslovanja, upravljanju inovacijama i tehnologijama i međunarodnim odnosima s javnošću. Ima dugogodišnje poslovno iskustvo u mediteranskoj regiji, Aziji i Africi.

Trenutno je član Upravnog odbora Fondacije Bosanska piramida Sunca, a u svojoj bogatoj karijeri bio je suradnik iz ECNM grupe na Univerzitetu u Cambridgeu, strateški savjetnik Instituta za inovacije proizvoda Cradle to Cradle, strateški savjetnik za MBDC (mbdc.com) i McDonough Innovation (mcdonough.com), strateški savjetnik Global Footprint Network, član Savjetodavnog vijeća Sheikh Mohammed Technology Park u Dubaiju te Savjetodavnog vijeća UCLA Centra za razvoj na Bliskom Istoku.

DRAGAN MIČUNOVIĆ

Dragan Mićunović je osnovnu školu i Petu gimnaziju u Sarajevu. Diplomirao je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu 1979. godine.

Bio je rukovodilac Pravne službe u Energoinvestu RO Rasklopna oprema (1980.-1988.). U Međuopštinskom javnom prvobranilaštvu u Sarajevu imao je poziciju zamjenika javnog prvobranioca, zastupajući opštine u svim upravnim i građanskim postupcima.

Od 1992. praktikuje advokaturu u vlastitoj firmi i zastupa fizička i pravna lica u upravnim i građanskim predmetima. Najveći dio advokatske aktivnosti usmjeren je na autorsko pravo i pravo industrijske svojine (žig, patent...).